

Sygn. akt: IV RC 237/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2021r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Grażyna Grzybczyk

Protokolant: Beata Doleżych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 marca 2021r. w R.

sprawy z **powództwa M. G. (1)**

przeciwko Z. G.

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanego Z. G. alimenty na rzecz jego córki M. G. (1) w kwocie po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie płatne do dnia 5-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 1 kwietnia 2021 roku;
- 2) w pozostałym zakresie powództwo oddala;
- 3) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1680zł (tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa adwokata;
- 4) odstępuje od obciążania stron pozostałymi kosztami postępowania za postępowanie przed sądem I instancji;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 237/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 czerwca 2020 roku powódka M. G. (1) zastępowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego alimentów w kwocie 2.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 lutego 2020 roku do 31 maja 2020 roku, zasądzenie alimentów w kwocie 1.000 zł począwszy od 1 czerwca 2020 roku oraz o zwrot kosztów procesu. Ponadto powódka wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego na czas trwania postępowania w kwocie po 1000 zł.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż uczy się jeszcze i nie może sama się utrzymywać, zaś narastający konflikt z ojcem zmusił ją do opuszczenia domu.

W odpowiedzi na pozew, pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż powódka wyprowadziła się z domu i prowadzi odrębne gospodarstwo domowe wraz z narzeczonym.

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2020 roku Sąd Rejonowy w Rybniku zabezpieczył roszczenie poprzez zobowiązanie pozwanego do płacenia na rzecz powódki tytułem alimentów kwoty po 600 zł miesięcznie wraz z ustawowymi

odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat. Po zaskarżeniu tego postanowienia przez pozwanego, postanowieniem z dnia 5 listopada 2020 r. wydanym w niniejszej sprawie tut. Sąd oddalił jego zażalenie.

Na rozprawie w dniu 22 lutego 2021 r. pozwany reprezentowany przez pełnomocnika wskazał, iż dla polepszenia relacji z córką jest gotów płacić alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie. (k. 390)

Sąd ustalił, co następuje:

M. G. (1) pochodzi ze związku małżeńskiego Z. G. oraz S. B., które wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z dnia 30 listopada 2011 roku zostało rozwiązane przez rozwód. W wyroku władzę rodzicielską nad małoletnią wówczas powódką powierzono jej matce, obciążając pozwanego obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie 450 zł.

Dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k. 4, okoliczności bezsporne

Od czerwca 2018 roku M. G. (1) zamieszkała z pozwanym, któremu Sąd Rejonowy Katowice –Wschód w Katowicach powierzył władzę rodzicielską. Alimenty należne powódce od pozwanego zostały uchylone, a na mocy ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Rybniku w dniu 14 stycznia 2020 roku ustalono obowiązek alimentacyjny matki powódki na kwotę 500 zł.

Dowód: odpis protokołu w sprawie IV RC 131/19

W czasie gdy powódka zamieszkiwała w mieszkaniu pozwanego, on sam mieszkał z ówczesną partnerką. Pokrywał wszystkie wydatki powódki tj. koszty eksploatacji mieszkania, żywności, ubrań, pomocy naukowych, kosmetyków oraz kosztów leczenia. Pozwany do lutego 2020 roku pokrywał także koszty korepetycji do matury, których miesięczny koszt wynosił około 500 zł.

Dowód: przesłuchanie stron k. 390v-392, zeznania świadka I. S. k. 489v-490 , zeznania świadka M. A. k. 488, potwierdzenia przelewów k. 52-54, faktury k. 178-183, k. 311-321, k. 322-32, korespondencja stron k. 58-109

Od października 2019 roku strony pozostawały w konflikcie. Pozwany rzadziej odwiedzał powódkę, przestał wypłacać kieszonkowe, zabrał dotychczas użytkowany przez nią samochód. Powódka czuła, iż pozwany w zamian za utrzymanie, wymaga od niej podporządkowania w codziennych czynnościach, podczas gdy powódka pozostawała w związku i większość czasu spędzała z obecnym już narzeczonym. Powódka była kontrolowana przez pozwanego, zdarzyło się, iż korepetytorka nagrywała ich lekcje i przekazywała nagrania pozwanemu.

Dowód: przesłuchanie stron k. 390v-392, korespondencja stron k. 58-109, zeznania świadka M. D. k. 488v-489, zeznania świadka S. G. k. 488v

Narastający konflikt spowodował, iż powódka trzy miesiące przed maturą - w lutym 2020 roku wyprowadziła się od pozwanego i zamieszkała w domu rodzinnym swojego narzeczonego M. D., partycypując w kosztach utrzymania jego domu. Wobec zbliżających się egzaminów maturalnych kontynuowała pobieranie korepetycji z języka angielskiego, polskiego i matematyki. Od marca 2020 roku zaczęła samodzielnie opłacać korepetycje do matury: w marcu 2020 r. w kwocie 200 zł, w kwietniu 2020 roku w kwocie 600 zł, a w maju w kwocie 400 zł.

W październiku 2020 roku powódka podjęła naukę w Centrum (...) w R. z oddziałem w R. na kierunku technik usług kosmetycznych w trybie dziennym oraz technik sterylizacji medycznej w trybie zaocznym. W czerwcu 2021 roku będzie zdawała egzamin zawodowy na kierunku technik sterylizacji medycznej i od października 2021 roku planuje podjąć zaoczne studia na kierunku kosmetologii. Nie ponosi opłat za naukę, natomiast ponosi koszt zakupu kosmetyków i urządzeń koniecznych do zajęć praktycznych na podjętym kierunku nauczania. Cierpi na skoliozę, problemy z kolanami. Utrzymuje się z zasiłku rodzinnego w kwocie 135 zł miesięcznie oraz alimentów otrzymywanych od matki w kwocie 500 zł miesięcznie. Od października 2020 roku otrzymuje świadczenie w kwocie 500 zł z Funduszu Alimentacyjnego.

Miesięczne koszty utrzymania powódki wynoszą około 1650 zł miesięcznie, na co składają się następujące wydatki: wyżywienie - około 500 zł miesięcznie, środki higieny i kosmetyki - około 150 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania mieszkania - 250 zł miesięcznie, zakup leków - 100 zł miesięcznie, wydatki związane z nauką - około 100 zł miesięcznie, bilet miesięczny - około 42 zł miesięcznie, zakup odzieży i obuwia - około 200 zł miesięcznie, leczenie stomatologiczne – 1200 zł rocznie, basen – 50 zł miesięcznie, składka na ubezpieczenie – 55 zł, telefon i Internet – 90 zł.

Dowód: przesłuchanie stron k. 390v-392, zeznania świadka M. D. k. 488-489, zeznania świadka M. A. k.488 , zaświadczenie k. 10, faktury za korepetycje k. 11-12, k. 166rachunki utrzymania i faktury k. 13, k. 14, k. 162, informacja od higienistki szkolnej k.147, zaświadczenie ze szkoły k. 148, potwierdzenie przelewów k. 150-152, potwierdzenia wpłat alimentów k. 153-161, korespondencja k. 163-164, faktury za usługi stomatologiczne k. 165-165v, faktury za leki k. 167-168, decyzja o zasiłku rodzinnym k. 217-218, decyzja o przyznaniu świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego k. 21

Narzeczony powódki pracuje jako górnik z dochodem 3000 zł miesięcznie. Spłaca kredyt z miesięczną ratą w kwocie 1000 zł. Partycypuje w kosztach utrzymania domu.

Dowód: zeznania świadka M. D. k. 488v

Pozwany ma 57 lat. Z zawodu jest elektromechanikiem. Prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w R. związaną z wymianą filtrów wody. Przed marcem 2020r. dochody z tej działalności wynosiły około 2500 zł. miesięcznie.

Z uwagi na pandemię (...)19 działalność przynosi straty, a dochody pozwanego uległy obniżeniu do kwoty 1700 zł miesięcznie. W zeznaniu podatkowych PIT za 2019 rok wykazał stratę z pozarolniczej działalności gospodarczej w wysokości 29647,26 zł.

Zamieszkuje w mieszkaniu własnościowym w R., które wykupił na preferencyjnych warunkach. W celu zamieszkania z córką, przystosował dla niej pokój na co zaciągnął u znajomej I. S. pożyczkę w kwocie 23 000 zł. Do spłaty pozostało mu ok. 12000 zł. Pozwany leczy się u psychiatry. Choruje na cukrzycę, apłazję i nadciśnienie tętnicze. Z uwagi na fakt, iż nie stać go na wykup leków w kwocie 300-500 zł miesięcznie, leki kupuje mu znajoma. Na miesięczne koszty utrzymania pozwanego składają się: czynsz – 600 zł, opłata za prąd 250- 350 zł co dwa miesiące, gaz – 18 zł, wodę – 30 zł, wyżywienie 250-300 zł. Nadto pozwany uiszcza 570 zł – raty kredytu, 450-600 zł. kosztuje pozwanego benzyna, ubezpieczenie samochodu – 270 zł na kwartał, 600 zł. płaci tytułem zabezpieczenia alimentów. Nie posiada innego majątku. Korzysta z pomocy finansowej znajomej I. S., która finansuje mu zakup leków czy ubrań, pomaga mu w płatności alimentów.

Dowód: przesłuchanie pozwanego k. 391v-392, k.487v zeznania świadka I. S. k. 489v, informacja z (...) k. 112, wyciąg z księgi rachunkowej k. 113-114, zeznanie podatkowe k. 115, **k. 441**, rachunki za utrzymanie k. 121-122, k. 123, k. 124, k. 290-291, k. 328-faktury za leki k. 125-129, k. 190-191, k. 268-289, zaświadczenie lekarskie k. 189, k. 264-267, paragony k. 331-333, dokumentacja medyczna k. 420- 429

Urząd Pracy z siedzibą w W., R. i Ż. nie dysponuje obecnie ofertami pracy w zawodzie elektromechanika. Dostępne natomiast są oferty pracy dla pracowników fizycznych z wynagrodzeniem około 2800 brutto.

Dowód: informacja z PUP k. 413, k. 415, k. 416

Matka powódki pracuje na stałe za granicą jako opiekunka osób starszych. Jej dochód wynosi 1500 euro miesięcznie. Nie ponosi kosztów żywności i noclegu. Na rzecz powódki uiszcza alimenty w kwocie 500 zł. Gdy przyjeżdża do Polski kupuje powódce ubrania, przywozi jej środki czystości. Jej comiesięczne koszty utrzymania wynoszą 3400 zł, w tym 1500 zł tytułem spłaty zobowiązań finansowych które obejmują 3 karty kredytowe oraz 2 kredyty. W Polsce zamieszkuje z siostrą powódki, która wychowuje samotnie dziecko i dokłada się do utrzymania w kwocie 300 zł miesięcznie. Nie korzysta ze wsparcia finansowego powódki.

Dowód: zeznania świadka S. G. k.488v , zeznania świadka M. G. (2) k. 489

Z. G. nie wywiązywał się z nałożonego na niego postanowieniem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 19 czerwca 2020 r. obowiązku zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych, wobec czego na wniosek powódki wszczęto wobec niego postępowanie karne w przedmiocie niealimentacji. Wobec pozwanego wszczęto egzekucję, która jest skuteczna.

Dowód: informacja z K. w R. k. 220, informacja od Komornika Sądowego k. 342, potwierdzenia wpłat alimentów k. 344-350

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które pomimo tego, iż w części zostały złożone w formie kserokopii nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności. Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie wziął również pod uwagę zeznania złożone przez przesłuchanych w sprawie świadków, a także zeznania złożone przez strony postępowania. Odnośnie zeznań złożonych przez powódkę, Sąd kierując się zasadami doświadczenia życiowego uznał, że przedstawione przez nią koszty utrzymania co do zasady nie były zawyżone, poza wydatkami związanymi z suplementami diety, które w ocenie Sądu usprawiedliwione są jedynie co do kwoty 50 zł, skoro powódka nie przedstawiała na ich potrzebę zażywania stosownych dokumentów. W pozostałym zakresie Sąd ocenił wydatki jako usprawiedliwione i odpowiadające potrzebom jej wieku, zwłaszcza mając na uwadze fakt, iż powódka nie wskazywała kosztów wyjazdów wakacyjnych, czy rozrywki. Wydatki powódki związane z partycypacją w kosztach utrzymania domu jej narzeczonego znalazły odzwierciedlenie zarówno w zeznaniach świadka M. D. jak i świadka S. G.. Oceniając zeznania pozwanego, Sąd odmówił im wiarygodności w części związanej z jego możliwościami zarobkowymi wynikającymi z licznych schorzeń. Przedstawione przez pozwanego koszty jego utrzymania przewyższają kwotę jego miesięcznych dochodów, co oznacza, iż w rzeczywistości jego dochody są większe niż podaje. Nadto mając na względzie fakt, iż ostatecznie dokonuje wpłat alimentów z tytułu zabezpieczenia w kwocie 600 zł, oznacza to iż jest w stanie uczynić to ze środków jakie posiada.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W myśl przepisu art. 128 k.r.o. obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Ojciec dziecka jest więc zobowiązany w pierwszej kolejności. Obowiązek alimentacyjny jest podstawowym obowiązkiem rodzica względem jego dziecka. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Stosownie zaś do treści art. 133 § 3 k.r.o., rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Chodzi przy tym o zapewnienie uprawnionemu prawidłowych, a nie jedynie minimalnych warunków bytowania, tj. odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu. Przepis ten wyraża jednocześnie zasadę ograniczenia zakresu świadczeń alimentacyjnych do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego z jednej strony, z drugiej zaś uzależnia je dodatkowo od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Stosownie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r., w sprawie o sygn. akt III CRN 470/71, Lex nr 7052, w sprawach o alimenty górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, czyli de facto jego sytuacja majątkowa. Wyznaczenie zakresu obowiązku alimentacyjnego wyłącznie na podstawie kwoty aktualnie osiągniętych zarobków jest jednakże niedopuszczalne. Sąd, orzekając o wysokości alimentów, uwzględnia możliwości zarobkowe dłużnika, czyli kwoty, jakie zarabiałby, gdyby owe możliwości wykorzystywał w pełni. Są one determinowane wiekiem zobowiązanego, jego stanem zdrowia, przygotowaniem zawodowym, wykształceniem, ale także możliwością zdobycia pracy w regionie, w którym mieszka i wieloma innymi czynnikami.

Podkreślić należy, że czasookres obowiązku alimentacyjnego rodziców wobec dziecka nie jest ograniczony żadnym terminem, zaś jedyną miarodajną w tym zakresie okolicznością – od którego zależy trwania bądź ustanie tego obowiązku jest to, czy dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Przy orzekaniu o obowiązku alimentacyjnym rodziców wobec dziecka, które osiągnęło pełnoletniość, należy brać pod uwagę, czy wykazuje ono chęć dalszej nauki oraz czy jego osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste jej kontynuowanie celem przygotowania do przyszłej pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 1997 r., sygn. akt III CKN 257/97, OSNC 1998, Nr 4, poz. 70). Obowiązek alimentacyjny ustaje dopiero wówczas, gdy dziecko osiągnie samodzielność życiową, co z reguły łączy się z możliwością podjęcia pracy zarobkowej. Możliwość ta nie może być jednak rozważana w oderwaniu od osobistej i życiowej sytuacji uprawnionego. Jeżeli mianowicie kontynuuje on naukę, zgodnie ze swoimi zdolnościami i predyspozycjami, to za usprawiedliwione należy uznać dalsze jego alimentowanie. Osiągnięcie samodzielności przez dziecko, w rozumieniu art. 133 § 1 k.r.o., zakłada bowiem zdobycie przez nie odpowiadających jego uzdolnieniom i predyspozycjom kwalifikacji zawodowych. Rodzice winni zatemłożyć na utrzymanie i wykształcenie także pełnoletniego dziecka, zdobywającego kwalifikacje zawodowe, odpowiadające jego uzdolnieniom i predyspozycjom, np. uczącego się w szkole pomaturalnej lub studiującego na wyższej uczelni. Warunkiem jest tylko to, by był to czas rzeczywistej nauki.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy, Sąd nie miał wątpliwości, że powódka, mimo osiągnięcia pełnoletniości, nadal wymaga wsparcia obojga rodziców w swoim utrzymaniu. Powódka nie ma wyuczonego zawodu, nie ma żadnego majątku i nie osiąga dochodów, z których byłaby w stanie samodzielnie się utrzymać. Jednocześnie należy mieć na względzie, iż powódka nie miała przerw w nauce, bez opóźnień zalicza kolejne szczeble edukacji z bardzo dobrymi ocenami, w związku z czym nie budzi wątpliwości, że dokłada starań do tego, aby w niedalekiej przyszłości w pełni się usamodzielnic. Ponadto powódka obecnie uczy się na dwóch kierunkach – zarówno w systemie dziennym jak i zaocznym, a zatem nie jest w stanie podjąć zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, ponieważ kolidowałoby to z jego nauką, co przekłada się na ograniczone możliwości zarobkowania. Skoro zatem powódka nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać, uczy się i wykazuje chęć dalszej edukacji, rodzice nadal winniłożyć na jej utrzymanie i wykształcenie, realizując swój obowiązek alimentacyjny względem niej. W tym miejscu należy wyraźnie podkreślić, iż nie ma wpływu na zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego fakt, iż powódka wyprowadziła się z domu i zamieszkała z narzeczonym, który stale zarabkuje. Jak wynika z zeznań świadka M. D. mimo, iż oświadczył się powódce ponieważ jego rodzina jest konserwatywna, to nie zobowiązał się do jej pełnego utrzymania, a powódka partycypuje w kosztach utrzymania domu stosownie do swoich możliwości. Okoliczność, iż powódka zamieszkuje z pracującym zarobkowo narzeczonym nie stanowi powodu do przerzucenia obowiązkułożenia na jej utrzymanie z pozwanego na partnera powódki.

Sąd ustalił koszt utrzymania powódki na kwotę po około 1650 zł miesięcznie. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego alimentacyjnie, nakazuje określić katalog potrzeb konkretnego uprawnionego, a następnie ustalić koszt zaspokojenia tychże potrzeb. Są to zatem wartości uśrednione, uogólnione. Należy wskazać, iż art. 135 § 1 k.r.o., uzależnia natomiast ustalenie wysokości świadczenia alimentacyjnego, także od możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego alimentacyjnie. Przy ustalaniu wysokości obowiązku alimentacyjnego Sąd ocenia potencjalne (hipotetyczne) możliwości zarobkowe osoby zobowiązanej do alimentacji.

Sytuacja majątkowa, jak i zarobkowa pozwanego - zobowiązanego alimentacyjnie jest umiarkowana. Pozwany prowadzi własną firmę zajmującą się działalnością usługową. Jego możliwości zarobkowe przed pandemią wynosiły około 2600 zł miesięcznie, natomiast w czasie pandemii oraz w związku z podjętym przez niego leczeniem uległy one zmniejszeniu do kwoty około 1700 zł miesięcznie. Sąd zwrócił ponadto uwagę, że pozwany posiada mieszkanie własnościowe. Sąd wziął pod uwagę problemy zdrowotne pozwanego związane z nadciśnieniem tętniczym oraz cukrzycą, a także koszty związane z leczeniem. W tym miejscu należy podkreślić, że przez możliwości zarobkowe rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz również te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Z uwagi na istniejące oferty zatrudnienia i oferowane wynagrodzenia, potencjał zarobkowy pozwanego oceniono na poziomie co najmniej 2500 zł. Schorzenia

pozwanego nie powinny wpływać znacząco na wysokość zarobków pozwanego, gdyż z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynikało, że pozwany do tej pory zatrudniał pracowników. Sąd stoi na stanowisku, iż o ile niewątpliwie pandemia mogła wpłynąć na wysokość dotychczas osiąganych przez pozwanego dochodów, to jednak pozwany ma ostatecznie możliwość podjęcia pracy o innym charakterze, która przyniesie mu wyższe – porównywalne do dotychczas osiąganych - zarobki. Nadto Sąd miał na względzie, iż wskazywane przez pozwanego koszty jego utrzymania już w toku postępowania przewyższały osiągnięty dochód, co prowadzi do wniosku, iż pozwany uzyskuje w rzeczywistości wyższy dochód niż podaje.

W przedstawionych okolicznościach należy stwierdzić, że obecne możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego nie pozwalają na łożenie na rzecz pełnoletniej córki rat alimentacyjnych w wysokości wyższej, aniżeli 700 zł miesięcznie. Niewątpliwie, za usprawiedliwione uznać trzeba dalsze alimentowanie pełnoletniego dziecka, które kontynuuje naukę, uczy się zawodu lub uczęszcza na kurs doskonalenia. Dlatego też obowiązek alimentacyjny pozwanego nie wygasł, mimo uzyskania przez powódkę pełnoletniości. Należy wyraźnie podkreślić, iż jedną z form wykonania obowiązku alimentacyjnego, w całości lub w części, są osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.) które to pozwany czynił do lutego 2020 roku. Narastający między ojcem i córką konflikt spowodował, że pełnoletnia już powódka wyprowadziła się z domu, ale wobec faktu iż kontynuuje naukę wymaga pomocy rodziców w swoim utrzymaniu. Jednocześnie powódka, świadomie odrzucając dotychczasowy sposób alimentacji i wybierając - wbrew woli rodzica - samodzielne życie w domu rodzinnym narzeczonego powódka winna liczyć się z faktem, iż ojca nie będzie stać na pełne alimentowanie córki w innym zakresie. Należy wyraźnie podkreślić, iż obowiązek alimentacyjny obciąża rodziców dziecka, nie w częściach równych, a w częściach odpowiadających ich możliwościom zarobkowym i majątkowym. Sąd uznał, że pozostałe koszty utrzymania powódki będzie pokrywała jej matka, która jest obciążona obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie po 500 zł miesięcznie, a który to obowiązek odpowiada jej możliwościom zarobkowym. Wprawdzie matka powódki pracuje za granicą i jako opiekun osób starszych osiąga dochód na poziomie 1500 euro, jednak dochód ten nie jest stały. Nadto należy mieć na względzie zobowiązania finansowe matki powódki, a także fakt iż utrzymuje finansowo rodzeństwo powódki, a nadto przekazuje powódce dodatkowe kwoty na utrzymanie (kupuje ubrania, środki czystości). Ustalając wysokość obowiązku alimentacyjnego Sąd miał także na względzie, iż pozwany na rozprawie w dniu 22 lutego 2021 r. wskazał, iż jest w stanie płacić alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie, zaś skoro obecnie uiszcza kwotę 600 zł tytułem zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych Sąd uznał, iż kwota 700 zł odpowiada zarówno usprawiedliwionym potrzebom powódki jak i możliwości zarobkowym pozwanego.

W tym kontekście uznać należy, iż kwota w wysokości po 700 zł na rzecz utrzymania pełnoletniej córki, płatna do rąk powódki do 5-tego dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 kwietnia 2021 r. zasądzona tytułem alimentów jest adekwatna do możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego oraz do kosztów zaspokojenia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego alimentacyjnie. W związku z powyższym Sąd orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

W pozostałym zakresie roszczenie o alimenty było niezasadne i jako takie podlegało oddaleniu. Zgodnie z art. 137 § 2 k.r.o. dopuszczalne jest dochodzenie roszczeń alimentacyjnych za okres poprzedzający wytoczenie powództwa o zaległe świadczenia okresowe z tytułu kosztów wychowania i utrzymania w przypadku, gdy pozostały niezaspokojone potrzeby lub zobowiązania zaciągnięte przez uprawnionego względem osoby trzeciej na pokrycie tychże kosztów. W ocenie Sądu, wszelkie potrzeby uprawnionej sprzed wniesienia powództwa zostały ostatecznie zaspokojone, na dowód czego przedłożyła zwłaszcza rachunki za korepetycje. Innymi słowy w takiej sytuacji nie należą się od osoby zobowiązanej środki, które wprawdzie były, ale nie są już potrzebne do pokrycia tej potrzeby. Tylko potrzeby niezaspokojone i powstałe w przeszłości mogą być pokryte przez zobowiązanego w granicach ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego. Z tych względów powództwo w pozostałej części oddalono.

Mając z kolei na względzie wynik postępowania w niniejszej sprawie, Sąd na podstawie art. 100 k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1680 zł tytułem kosztów zastępstwa adwokackiego, uwzględniając stawki opłat za czynności adwokackie przewidziane w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dn. 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r. poz. 1800 z późn. zm.) tj. § 2 pkt 5 i § 4 ust. 1 pkt 9 w zw.

z ust. 4). Jednocześnie na podstawie art. 102 k.p.c., zważywszy na sytuację majątkową stron, a zwłaszcza wysokość dochodów pozwanego Sąd odstąpił od obciążania stron pozostałymi kosztami postępowania.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., wyrokowi w punkcie 1 nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Grażyna Grzybzyk